La bicicleta nova d’en Llorenç

En Llorenç vivia en un poblet petit, on els carrers estaven plens de nens jugant i anant amb bicicleta amunt i avall. Feia temps que ell somiava tenir-ne una, però la seva família no podia comprar-li’n.

Un bon dia, el seu avi li va dir:

—Llorenç , si vols una bicicleta, hauràs de guanyar-te-la. Treballant de mica en mica, la podràs aconseguir.

Així que en Llorenç es va posar a fer feinetes pel poble: ajudava la veïna a portar la compra, recollia fulles al jardí de l’escola, i fins i tot rentava els gots a la cafeteria del tiet.

Cada cop que guanyava una moneda, la guardava en una capseta. Els seus amics ja tenien bicicleta i corrien pels camins, però ell no es rendia.

Un dia, en Llorenç va comptar els seus estalvis i es va adonar que gairebé en tenia prou! Va anar a la botiga de bicicletes i, amb un gran somriure, va dir:

—Vull comprar aquella bicicleta vermella!

El botiguer, que coneixia el seu esforç, li va fer un petit descompte i... per fi en Llorenç tenia la seva bicicleta!

Aquella tarda, va sortir a pedalar amb els seus amics i va sentir el vent a la cara. Però el millor de tot no era la bicicleta, sinó saber que ell mateix se l'havia guanyat amb esforç i paciència.

Des d'aquell dia, cada cop que volia alguna cosa, en Llorenç ja sabia què fer: treballar amb ganes i no rendir-se mai.